

Anar per feina.
Oficis d'abans

L'exposició “Anar per feina” mostra una selecció d'imatges dels fons fotogràfics de l'Arxiu sobre els oficis que temps enrere ocupaven els granollers i granollerines, alguns dels quals perduren, això sí, profundament evolucionats.

Eren, sobretot, feines manuals i d'exigència física, com podien ser el rajoler, el picapedrer o el ferrer. Algunes es desenvolupaven a l'aire lliure, com el pagès, el paleta, el venedor ambulant o el retolista. N'hi ha que ja han passat a la història o que s'han transformat: el traginer, o el pregoner. D'altres perduren, però amb processos que han passat de ser poc mecanitzats a incorporar tecnologia avançada, com les relacionades amb el tèxtil, els fruits secs o la fabricació d'espelmes. Entre les ocupacions presents a la mostra i que han perviscut sense o amb pocs canvis, hi ha les de cambrer i modista.

Al llibre *Granollers Vila Oberta* Amador Garrell i Alsina fa aquest retrat del Granollers quotidià i d'alguns dels oficis d'abans:

“Els dies feiners, naturalment, la gent va més adelerada. [...] i passen el carter, i els que reparteixen diaris que suara acaben d'arribar, i les noies que us porten la llet, i els mossos o els amos flequers que us duen el nostre pa de cada dia i l'home del “Cafè!” amb el seu burret i la cafetera i el seu crit, curt i concís... Els nois i les noies corren i brinquen –i tot ho alegren– les hores que van i venen d'estudi i de costura. I, quin canvi hom nota mentre són tancats [...] oïu bé si passa un carro de vela, feixuc, gansoner, que deu anar a Vic, o més amunt i tot, i el nang-nang del carro d'en Silvestre, l'escombriaire, i el del carboner, i el crit del drapaire: “Draps, ferro vell, espartenyots” [...] I oïu el repicar, regulat pel vent, del ninot de ferro que el calderer francès té en el balcó de casa seva com a reclam del seu treball, o el so greu del molí de xocolata de can Rovira i el teclejar sec del xocolater –en Xiol– per fer les “mitges preses”. I, si en el veïnat hi ha un teler de mà, us sentiu com bressolats amb el tic-tac monorítmic de la llançadora, o us podeu distreure amb la cançó del ferrer de més avall, i amb el xiular del barberet que va fent música mentre espera els clients, que a vegades no venen...”

És el relat d'un Granollers antic i llunyà, que podem preservar gràcies a les imatges i els testimonis escrits, en un moment en què la irrupció de la intel·ligència artificial –també, i sobretot, al món laboral– sembla que ho capgirarà tot.

UNA BÒBILA DE FINALS DEL S. XIX

A la ciutat hi havia força forns i bòbiles que produïen rajoles, maons, teules... fetes amb argila.
Fotografia i Fons Tomàs Torrabadella

Podeu consultar
al codi QR totes
les exposicions
de l'Arxiu Municipal

PICAPEDRERS, 1901

Uns picapedrers treballen in situ els blocs de pedra que es faran servir en la construcció de la casa de Tomàs Torrabadella, que quedaria enllestida el 1903. En l'actualitat aquest habitatge, situat a la cantonada del carrer d'Anselm Clavé i Marià Maspons, és conegut com a Can Ramoneda.

Fotografia i Fons Tomàs Torrabadella

HOMES BATENT EN UNA ERA, FINALS DEL S. XIX

En zones agrícoles, com Palou, el conreu del cereal i el seu procés de transformació es feia manualment o amb l'ajuda de força animal. Després de la sega al camp, la resta de feines es feien a l'era, com el batre, que emprava forques per separar el gra de l'espiga.

Fotografia i Fons Tomàs Torrabadella

UN OBRADOR D'ESPELMES, FINALS DEL S. XIX

La fabricació i el consum d'espelmes a finals del s. XIX era important, per a consum domèstic i sobretot per a actes religiosos.

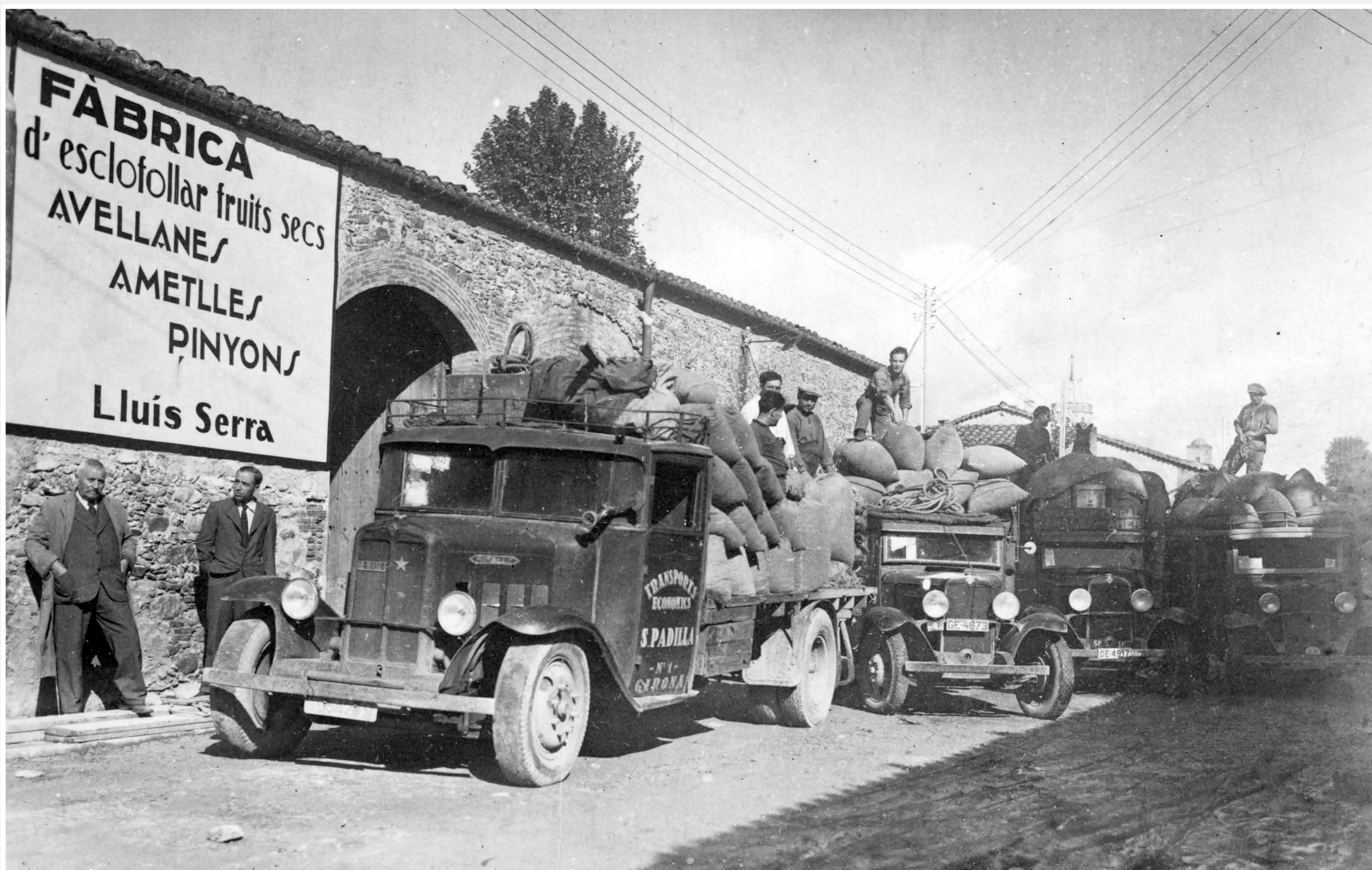
A la ciutat, per exemple, el 1884 Joan Parera construeix una cereria en terrenys de la seva propietat entre els carrers de Barcelona i Ricomà.

Fotografia i Fons Tomàs Torrabadella

COSIDOR DE CA LA ISABEL, 1926

Un grup de noies aprenents al cosidor de Ca la Isabel, al carrer de la Indústria.
Fotografia d'autoria desconeguda / Cessió d'Eva Casals / Col·lecció Ajuntament de Granollers

TREBALLADORS DE LA FÀBRICA D'ESCLOFOLLAR FRUITS SECS, 1928

Vista del carrer de Barcelona, amb camions i treballadors de la fàbrica de Lluís Serra d'esclofollar fruits secs. A la ciutat, als anys vint, hi havia diverses fàbriques d'esclofollar avellanes, pinyons i tota mena de fruita seca.

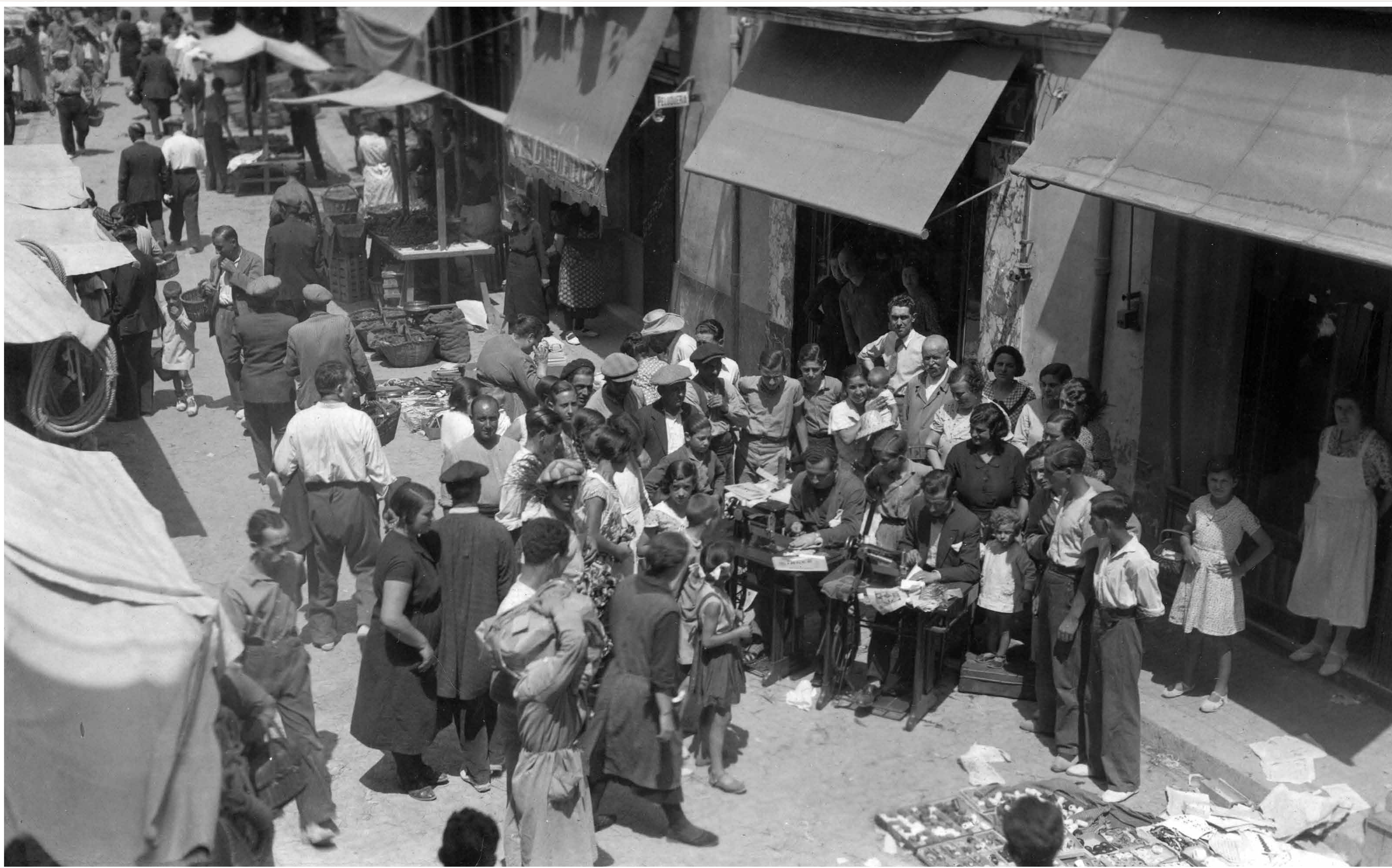
Fotografia i Fons Joan Guàrdia

ASSORTIDOR DE BENZINA, 1929

A l'actual carrer d'Anselm Clavé, en aquell moment c. de Francesc Torras Villà, hi havia un dispensador de benzina que regentava la família Prades. A la imatge, Mercè Prades Mompert despatxant un servei.

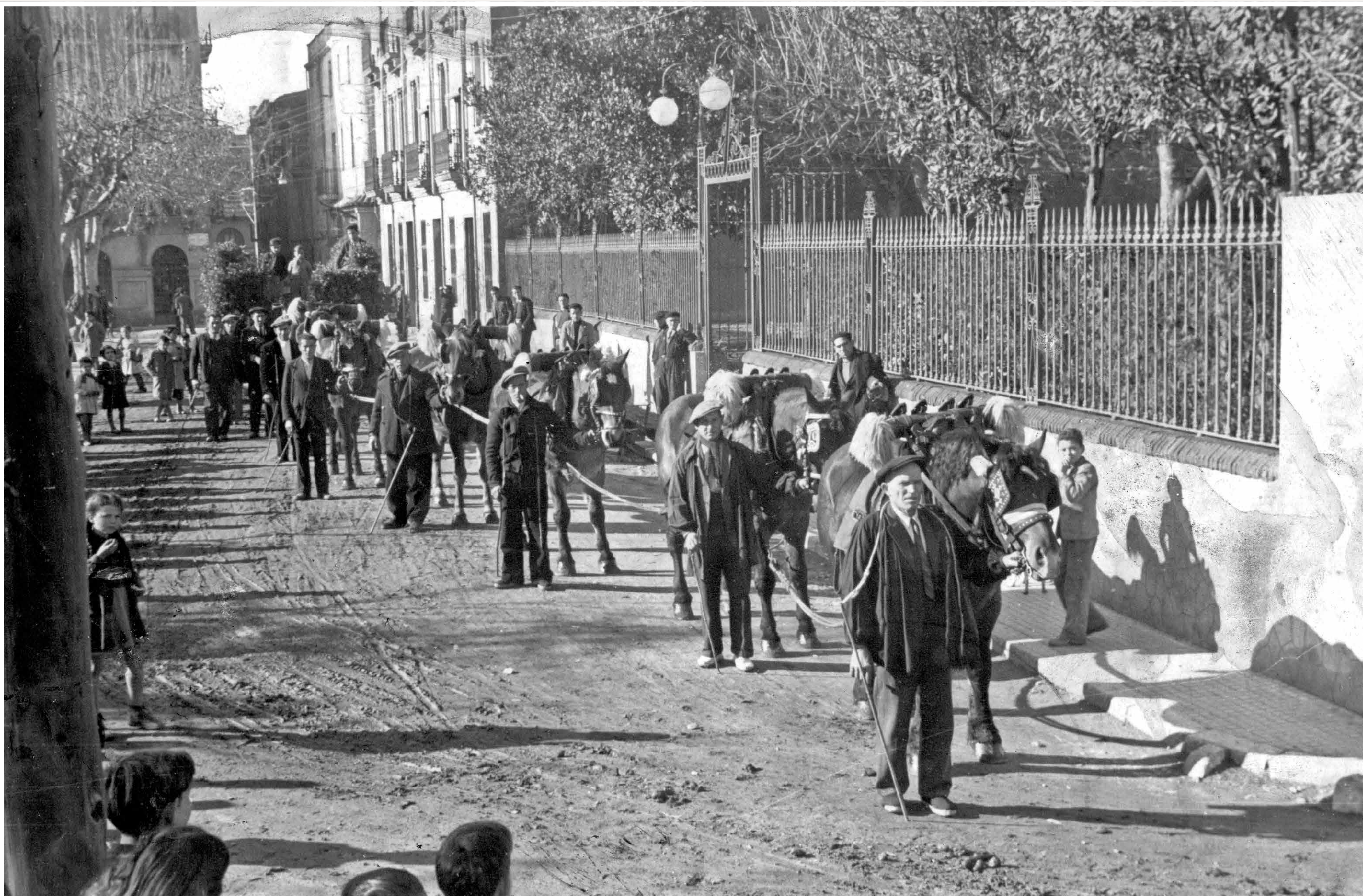
Fotografia d'autoria desconeguda / Cessió de Montserrat Sol / Col·lecció Ajuntament de Granollers

VENEDORS AMBULANTS AL MERCAT, ANYS TRENTA

Demostració de costura i brodat amb les màquines de cosir Singer, al carrer de Sant Roc. Al centre de la imatge, darrere dels homes que cusen amb camisa clara i corbata, hi ha Pere Iglésias, que va ser alcalde de 1937 a 1939 i que era representant d'aquesta marca comercial.

Fotografia d'autoria desconeguda / Col·lecció Ajuntament de Granollers

ELS TRAGINERS DE L'AGÈNCIA, 1940

El carro de l'Agència, els traginers al carrer de Vinyamata, davant del Casino, que es va inaugurar el 1880.

Dalt del carro hi anava la Junta de Sant Antoni.

Fotografia d'autoria desconeguda / Cessió de Tomàs Coll / Col·lecció Ajuntament de Granollers

CAMBRERS EN UN ÀPAT FESTIU, 1945

Preparació d'un àpat a la nau industrial de l'empresa tèxtil Saphil, al carrer de la Font de l'Escot. Sorprèn la quantitat de cambrers que hi havia; era un col·lectiu molt nombrós que acostumava a celebrar la seva patrona, santa Marta, amb curses i altres activitats.

Fotografia d'autoria desconeguda / Fons Ferran Salamero

UNA BRIGADA DE PALETES, 1945
Obres de remodelació a l'interior del cinema Majèstic, aleshores anomenat Coliseum.
Retrat dels treballadors enmig de les bastides i dels sacs de ciment.
Fotografia i Fons Joan Guàrdia

TREBALLADORES DEL TÈXTIL, ANYS SEIXANTA

Vista de l'interior d'una nau de la fàbrica tèxtil de Can Sauquet al carrer de l'Orient.

Les treballadores fent anar els telers i la resta de maquinària.

Fotografia d'autoria desconeguda / Fons Ajuntament de Granollers

RETOLISTA, ANYS CINQUANTA

Pintors retolant propaganda a la façana de l'edifici a l'entrada del camp de futbol del carrer de Girona, on hi havia la pista de bàsquet.

Fotografia i Fons Gurgui

FERRERS, ANYS SEIXANTA

Interior del taller d'un ferrer, podria ser Cal Gener o Can Coixa, al carrer de Torras i Bages.
Al mig de la ferreria hi havia l'enclusa on es donava forma als metalls calents, colpejant-los.

Fotografia d'autoria desconeguda / Fons Ajuntament de Granollers